

Publicerad 2011-08-31 15:56 av Henrik Sjöberg

Förlöst på en fredag

Skrivkrampen försvann när regnet kom.

Bilderna som då kom till mig,
tvingade mig att greppa verkligheten,
med pennans hjälp,
hjälppte mig att flyta när vattnen steg.

Tvätta mig ren med ditt regn.
Slumpens musik styr mig.
Pennan far fram som en tornado,
formar ord som glödande kol på din rygg,
kol på papper, blyerts i sand, skisser i svart.

Mörka moln över staden
Ovanför molnen, blå himmel.
Blå ständig närvaro, trots allt...

.
.
.
.

Idag kan vi slösa bort tiden.
Idag kan vi lösa alla problem.
Idag kan vi vänta och se.

Alla ord ligger någonstans, var som helst.
Det gäller bara att gräva fram dem.

Jord som bryter ner.
Det gäller att hinna gräva, innan alla tunga,
lätta, beständiga ord har blivit mull.

Så långt bort ifrån, skrikande vind,
från öknen kommer sanden nu.
Den letar sig fram överallt.
Ögon som fylls.
Kroppar som begravs.
Ord som glöms bort.

I hettan står tiden still
Orden svettas fram

Orden tvingas upp till ytan

De måste ut, annars blir jag någon annan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik Sjöberg med Poeter.se id #25849 innehar upphovsrätten